

Deze maand geeft Simon van der Kolk je alle basic tips voor succesvol winter-witvissen in stadswater.

VISLES IN DE VOLKSWIJK

Midwinter masterclass met Simon van der Kolk

Startende witvissers hebben geen top gear nodig, vindt wedstrijdveteraan Simon van der Kolk (50). Voor een goede vangst zijn techniek en tactiek doorslaggevend. Dus in de Alkmaarse binnenstad ditmaal geen dure hengels en tot de rand toe gevulde emmers met super-de-luxe voermix, maar slechts een bodempje huisbereid basisvoer. Ook geen zes verschillende soorten aas, maar twee: casters en maden. Wel veel vistips! "Voedselnijd is het sleutelwoord voor succes."

TEKST MICHEL VERSCHOOR FOTOGRAFIE MILAN RINCK

Het is even voor negen uur 's ochtends als we wedstrijdveteraan Simon van der Kolk ontmoeten aan de Alkmaarse Troelstra-

kade. In de oude volkswijk met eengezinswoningen uit de jaren vijftig is het in de achttien meter brede singel uitstekend vissen. "Vooral 's winters",

zegt hij, "als de vis vanuit omliggende plassen, polders en kanalen beschutting zoekt en overwintert in het gemiddeld iets warmere, beschutte en wat voedselrijkere stadswater. Witvis zoekt hier rust en voedsel; de enige drijfveren die vis kan hebben." Dit stadsvissen trekt al snel volop bekijks. "Al wat gevangen", roepen fietsers en automobilisten. Binnen vijf minuten informeert ook een bewoonster vanuit haar voordeur naar de vangsten. Vervolgens trakteert ze uw verslaggevers enthousiast op een bak verse koffie.

RIJKE STADSGROND

Simon heeft hier eerder gezeten. Stadsvissen vindt deze ervaren wedstrijdrot een leuke, afwisselende en laagdrempelige manier van vissen. "Ik doe het graag. Vlakbij huis ligt legio stadswater met rijke visgronden. Zeker in de wintermaanden kun je juist in de stad goed vangen. Dat geldt ook voor veel sierwater in de nieuwbouwwijken. Het zijn echt de vergeten stekken. Sommige vissers halen er hun neus ervoor op. Maar ik zeker niet." Als stadssingel is de Troelstrakade onderdeel van

een systeem van afwaterende Alkmaarse singels. Het water heeft een open verbinding met het Noord-Hollands Kanaal. "Ik vermoed dus dat de vis uit het kanaal de stad binnentrekt om hier te overwinteren", vertelt Simon. "Om misverstanden te voorkomen: vis trekt niet – zoals door veel sportvissers vaak wordt gedacht – op temperatuur, maar op afname van daglicht. Als de dagen in het najaar korter worden, trekken blankvoorn en brasem op instinct naar de winterplaats, zoals deze Alkmaarse stadssingel."

In de winter draait het om voedselnijd creëren. Voer daarom frequent een handje hennep, maden en/of casters bij.

Vang je een paar vissen en is de stek verstoord, schakel dan over naar een van je andere plekken.

LICHTE ANTENNE

De omstandigheden zijn vandaag ideaal. Het water oogt als een spiegel. "Daarom vis ik met lichte pennetjes. De ervaring leert dat je dan meer aanbeten ziet. Er staat hier 1.20 meter water, dus ik vis met 0,2 tot 0,3 gram lood op de lijn." Staat er wat meer wind, een lichte onderstroom of dieper water, dan zou Simon wat zwaarder lood gebruiken. "Maar met minimaal lood en een lichte pen is de antenne al vertrokken zodra

de vis aan het aas snuffelt. En als ze niet willen bijten, zet ik meestal een caster naast de made op de haak. Casters drijven. Met minimaal lood aan de lijn, dwarrelt het aas mét caster net iets aantrekkelijker naar beneden. En dat zorgt gegarandeerd voor extra aanbeten." Simon vist met een 10/00 hoofdlijn en 8/00 onderlijn. Vindt hij dun zat. Verder kiest hij vandaag voor een druppelvormige 2-grams dobber. Een haakje 18 van Kamasan en een niet

Aan de oevers van onze stadswateren heb je vaak genoeg bekijks en aanspraak.

STADSTIPS VAN SIMON

Informeer bij je hengelsportzaak of bij andere vissers naar goede winterstekken in je eigen plaats. Of vraag eens aan een ervaren collega-visser of je een keer een dag mee mag.

Maak minimaal drie voerplekken aan met wat voerballen, en blijf deze 'in de rondte' afvissen. Voer daarna regelmatig kleine hoeveelheden aas bij.

Koop niet meteen het duurste materiaal. Je vist in de stad, en vroeg of laat kan er een keer een voetganger op je hengel gaan staan. Of rijdt er een vrachtwagen over je achterdeel...

nader gespecificeerde hengel. "Omdat de hengel totaal niet relevant is. Er worden zoveel goede hengels gemaakt. In de stad gebruik ik sowieso nooit mijn 'zondagse' materiaal. Simpelweg omdat omstanders er onherroepelijk een keer op gaan staan."

VOEDSELNIJD

"Ik heb gekozen voor drie visafstanden. Negen meter, net over het midden van de singel. En twee afstanden links en rechts van die voerplek, waarvan een plek slechts een meter of vijf à zes uit de kant. Ik vis op negen meter omdat de vis zich door onze aanwezigheid doorgaans wat verder uit de kant beweegt. Bovendien is er nog wat riet aan de overkant. Als het even onrustig is bij het landen van een brasem, kan de vis zich daar verschuilen. Met de kans dat ze daarna weer in rap tempo op het voer afkomen. Met een werppijp werp ik zo nu en dan een stuk of vijf casters richting de visplekken. Daarbij komen er altijd een paar tussen het riet aan de oever terecht. Zo trek je de vis uit de oeverzone richting de voerplek. Meerdere voerplekken prepareren – twee lang, een kort – geeft je de mogelijkheid om een plek een kwartiertje met rust te laten." De werppijp is vast onderdeel van het ritueel van vis aanslaan, landen, onthaken, bijvoeren, en opnieuw ingooien. "In dat patroon zet je vissen aan tot azen ofwel voedselnijd. Dat is een sleutelwoord bij succesvol witvissen."

EIGEN VOERMIX

De beginnende witvisser kan kiezen voor prijzig kant-en-klaar-voer, of voor een eigen mix. Simon: "Ik gebruik vandaag een basis van donkergekleurd grondvoer, met wat

beschuitmeel om het ietsje lichter te maken en vermengd met wat fijngemalen hennepzaad. In de winter, als het water wat helderder is, pak ik altijd een wat donker gekleurd voer. De theorie is dat de vis slecht over lichtgekleurd grondvoer zwemt als er roofvis zit. Zo'n lichte plek schrikt vissen af omdat ze er te veel op aftekenen. Op een diep kanaal van vier meter maakt het niet uit, of kan donker voer zelfs een nadeel zijn. Maar in 1.20 meter water zoals hier, kan het de succesfactor nadelig beïnvloeden."

LUCHTIGE BALLEN

Simon pakt er een zeef bij om het voer 'los' te maken. "Luchtig lokaas zorgt ervoor dat de voerballen met casters straks in het water snel en

Al het Alkmaarse stadswater staat vermeld in de federatieve lijst van Sportvisserij MidWest Nederland. Dit betekent dat je met de VISpas van een bij deze federatie aangesloten vereniging in al dit water mag vissen.

gelijkmatig uit elkaar valt." Hij bevochtigt zijn lokvoer enkele uren voor hij gaat vissen en doet dat tussentijds nogmaals. "Dat zorgt er voor dat het vlak voor gebruik niet te nat is. Bevochtigt je het voer pas aan de waterkant, dan is het meestal te nat om luchtige voerballen te maken." Simon heeft vandaag slechts een kilootje aangemaakt en vindt dat meer dan genoeg. Er liggen slechts drie soorten op zijn viskist: gekiemde hennep, casters en maden (maatje groot en maatje pinky). De maden liggen in wat maïsmeel. "Dat meel neutraliseert de zweterige, ammoniakachtige vloeistof die maden afscheiden", legt Simon uit. "Maïsmeel houdt ze droog en zorgt voor een zachte huid."

Simon: "De kant-en-klare tuigjes uit de winkel voldoen ook prima."

het lichaam via de voeten en het hoofd. Neem twee handdoeken mee om je handen 's winters droog te houden. Erg belangrijk. Met een bedrag tussen de vijftig en vijfenzeventig euro kun je als startende witvisser al plaatsnemen aan iedere willekeurige stadsgracht.

PLAN DE CAMPAGNE

Van der Kolk vist zeker drie keer per week. Meestal met de dobber, een enkele keer met de feeder. "Het blijft spannend. Ook na 44 jaar. Hoe vaak ik ook al gevist heb; iedere keer is weer anders. Je weet nooit wat je te wachten staat. Ik ben nog altijd positief gespannen. Als ik weet dat ik ga vissen, ben ik vroeg wakker. Vanochtend al om half zes. Dan ben ik net een klein kind dat ongeduldig op Sinterklaas wacht." "Bij het wedstrijdvisseren en het vrijvissen is geen enkele sessie hetzelfde. Er zijn zoveel variabelen: de keuze van het water, de keuze van het aas en het voer, de weersomstandigheden, de stemming onder de vissen (zijn ze los of niet): het zijn altijd dezelfde vragen en onzekerheden. Regelmatig klopt mijn plan de campagne niet en moet ik mijn tactiek aanpassen. Die processen blijven boeien."

GROTE PLATTEN

Genoeg over een goede voorbereiding. Het is tijd om te vissen. Simon gooit slechts enkele ballen voer in het water en schiet wat casters weg. Hij zet wat maden op de haak en gooit in. Binnen een minuut hangt de eerste blankvoorn aan zijn elastiek. Hij onthaakt de vis en doet hem in het leefnet. Zet twee nieuwe maden op de haak, maar wacht met

ingooien. Eerst schiet hij opnieuw wat casters naar de voerplekken en legt vervolgens opnieuw in. Vrijwel direct verdwijnt de dobber weer en laat de volgende blankvoorn zich zien. Dan volgt een brasem van zes ons. Daarna houden de vangsten aan en melden ook de grotere platten zich. Onderwijl voert hij onafgebroken met casters en hennep. "Gewoon blijven bijvoeren" zegt hij dan. "Niet te gek, maar met beleid."

SNOEK OP DE LOER

Ook verwisselt Simon de visafstand. "Als ik een tijdje wat vis van een plek pluk, wordt het daar vanzelf stiller. Ze liggen er wel, maar worden wat voorzichtiger. Door van plek te wisselen – in de rondte vissen heet dat – blijf ik vangen." Met tussenpozen is het overall even stil en gebeurt er vijf tot tien minuten helemaal niets. "Er ligt vast een snoek op de loer", zegt Simon. "Die moeten ook eten." Om een aanbeet te forceren wisselt hij maden af met

BASIC MIDWINTERVISSEN; DIT HEB JE NODIG

Een simpele merkloze oversteekhengel – daarmee kun je ook op kortere afstanden vissen – van vijf, zes meter voldoet. Koop eerder een iets langere dan een te korte hengel. Denk verder aan een landingsnet met lange steel, en een stoeltje. Zo'n ingewikkelde en zware viskist, zoals Simon gebruikt, is geen must. Kant-en-klare tuigjes zijn er al voor een paar euro. Vergeet verder niet om warme kleding aan te doen. Vooral warmtelaarzen en een warme muts zijn belangrijk, want de meeste warmte verlaat

casters. "Grote voorn pakt makkelijker een caster." Of hij laat zijn aas een beetje op de bodem dansen. "Dat is wat we met dropshotten ook doen. Gewoon een beetje peuteren." In krap vijf uur effectieve vistijd vangt V an der Kolk aan de Alkmaarse Troelstrakade meer dan veertig mooie blankvoorns en tien dikke brasems. "Voor de tijd van het jaar redelijk succesvol", concludeert hij. "Mooie grote vissen tussendoor en fantastische omstandigheden. Dit is een prima water voor een midwintersessie. Maar ik zit in stadswater ook wel eens voor joker hoor. Ja, zelfs een ervaren rot als ik. Gelukkig is er dan altijd weer een volgende keer."

Waar de witvisvangsten op sommige kanalen en vaarten zijn teruglopen, is het middenin de stad vaak ongekend goed. Zeker 's winters!

